

YMPÄRISTÖVALIOKUNNAN MIETINTÖ 21/2010 vp

Hallituksen esitys laiksi Selkämeren kansallispuistosta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 8 päivänä syyskuuta 2010 lähettänyt ympäristövaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laiksi Selkämeren kansallispuistosta (HE 103/2010 vp).

Lakialoite

Valiokunta on käsitellyt esityksen yhteydessä seuraavan lakialoitteen:

— LA 55/2010 vp — Pertti Hemmilä/kokym.; Laki Selkämeren kansallispuistosta

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiasta lausunnon (MmVL 29/2010 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- ympäristöministeri Paula Lehtomäki
- ympäristöneuvos Jukka-Pekka Flander ja hallitusneuvos Satu Sundberg, ympäristöministeriö
- suunnittelija Sami Heikkilä, puolustusministeriö
- ylitarkastaja Timo Halonen, maa- ja metsätalousministeriö
- yksikönpäällikkö Esko Gustafsson ja kalatalouspäällikkö Kari Ranta-aho, Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

- erikoissuunnittelija Jouko Högmänder, Metsähallitus
- professori Vesa Majamaa, Helsingin yliopisto
- riistapäällikkö Antti Impola, Satakunnan riistanhoitopiiri
- riistapäällikkö Mikko Toivola, Varsinais-Suomen riistanhoitopiiri
- apulaiskaupunginjohtaja Kari Hannus, Porin kaupunki
- kaupungingeodeetti Juhani Korpinen, Rauman kaupunki
- kaupunginjohtaja Kari Koski, Uudenkaupungin kaupunki
- maakuntajohtaja Pertti Rajala, Satakuntaliitto
- suunnittelujohtaja Heikki Saarento, Varsinais-Suomen liitto
- toiminnanjohtaja Vesa Karttunen, Kalatalouden Keskusliitto
- lakimies Tommi Siivonen, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- viestintäpäällikkö Klaus Ekman, Metsästäjien Keskusjärjestö
- ammattikalastaja Heikki Salokangas, Suomen Ammattikalastajaliitto SAKL ry
- hallituksen puheenjohtaja Johan Åberg, Suomen Kalankasvattajaliitto ry
- luonnonsuojeluasiantuntija Tapani Veistola, Suomen luonnonsuojeluliitto ry
- lakiasianpäällikkö Ulla-Maija Moisio, Teollisuuden Voima Oyj
- kalastaja Seppo Lamberg.

Lisäksi kirjallisen lausunnon on antanut:

— WWF Suomi

- Kalannin seudun riistanhoitoyhdistys
- Uudenkaupungin Urheilumetsästäjät ry

- Yhtymä Vakka-Suomen Luonnonystävät

HALLITUKSEN ESITYS JA LAKIALOITE

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan annettavaksi laki Selkämeren kansallispuistosta. Kansallispuiston perustamisella suojeltaisiin pohjois–eteläsuunnassa noin 160 kilometrin pituinen Selkämeren aavan meren alue ja siihen liittyviä saaristoja sekä eräitä rannikon alueita. Kansallispuiston alueet koostuvat valtaosin valtion yleisistä vesialueista, joista osa sisältyy Euroopan yhteisön Natura 2000 -verkostoon. Kansallispuiston maa-alueet kuuluvat puolestaan sekä Natura 2000 -verkostoon että kansallisiin luonnonsuojeluohjelmiin, lähinnä valtakunnalliseen rantojen suojeluohjelmaan.

Perustettavaksi ehdotetun Selkämeren kansallispuiston omistaa valtio, ja sen pinta-ala on noin 91 200 hehtaaria. Pinta-alasta on valtion omis-

tuksessa olevia maa-alueita noin 1 542 hehtaaria, valtion omistamia yksityisiä vesialueita noin 4 748 hehtaaria ja valtion yleisiä vesialueita noin 84 910 hehtaaria. Kansallispuiston perustamisen jälkeen siihen on tarkoitus liittää noin 1 200 hehtaaria Rauman kaupungin omistamia alueita.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

Lakialoite

Lakialoitteessa LA 55/2010 vp ehdotetaan, että Selkämeren ehdotetusta kansallispuistosta rajataan Vakka-Suomen alue pois ja kansallispuiston eteläraja asetetaan linjalle Rihtniemi—Santakari.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Taustaa

Suomen merialueilla on neljä kansallispuistoa: Itäisen Suomenlahden, Tammisaaren saariston, Saaristomerén ja Perämeren kansallispuistot. Käytännössä koko Pohjanlahden noin 600 kilometrin pituisella osuudella ei ole tällä hetkellä ainuttakaan kansallispuistoa. Pääministeri Matti Vanhasen II hallituksen ohjelmassa (19.4.2007) tavoitteeksi asetettiin Selkämeren kansallispuiston perustamismahdollisuuksien selvittäminen. Ympäristöministeriö teetti Metsähallituksella

Selkämeren kansallispuistoa koskevan selvityksen¹, joka valmistui 17.12.2008. Metsähallitus päätyi esittämään Satakunnan ja Vakka-Suomen kuntien edustan meri- rannikko- ja saaristo-alueelle pääosin kymmenestä Natura 2000 -alueesta koostuvaa kansallispuistoa. Metsähallituksen esittämään kansallispuistomalliin liittyi laaja yhteistoiminta-alueen rajaus, jonka sisällä olevat valtion maa- ja vesialueet olisivat muodostaneet itse varsinaisen kansallispuiston. Kansallispuistossa ehdotettiin kalastuksen ja metsästyksen osalta noudatettavaksi lähtökohtaisesti samoja periaatteita kuin muissakin eteläisen Suomen kansallispuistoissa. Lisäksi Metsähallituksen selvityksessä esitettiin, että kalankasva-

¹ Metsähallituksen selvitys, asianumero 5760/620/2008.

tusta tai muutakaan vastaavaa tuotannollista toimintaa ei harjoitettaisi kansallispuistossa.

Valtioneuvosto teki 200-vuotisjuhlaistunnossaan 2.10.2009 Selkämeren kansallispuiston perustamisesta periaatepäätöksen. Sen perusteluissa todetaan Itämeren suojelun olevan hallituksen ympäristötoimien ehdottomia painopistealueita. Päätöksen perusteluiden mukaan sillä halutaan korjata nykyisen merikansallispuistojen verkoston puutteita. Valtioneuvoston periaatepäätöksen perusteluissa korostettiin erityisesti etelä-pohjoissuuntaisen Vakka-Suomesta Satakuntaan ulottuvan kansallispuiston pituuden merkitystä sekä lajistonsuojelun että ilmasto- ja muiden ympäristömuutosten seurannan ja tutkimuksen näkökulmasta.

Valtioneuvosto antoi ympäristöministeriön tehtäväksi kansallispuiston jatkovalmistelun Metsähallituksen ja Satakuntaliiton johdolla tehtyjen selvitysten pohjalta. Valiokunta toteaa, että valtioneuvoston periaatepäätöksen jälkeen ympäristöministeriö käynnisti laajan neuvottelu-, osallistumis- ja tiedotuskierroksen Selkämeren alueella. Sen yhteydessä saadun palautteen sekä valtioneuvoston periaatepäätöksen tavoitteenasettelun perusteella ympäristöministeriö valmisti hallituksen esityksen laiksi Selkämeren kansallispuistosta.

Selkämeren kansallispuiston rajausperusteet

Valiokunta toteaa, että kansallispuisto on lakiehdotuksessa rajattu valtion yleisille vesialueille luonnontieteellisin perustein. Pohjois-eteläsuunnassa noin 160 kilometrin mittaisesta kansallispuistosta valtaosa sijoittuisi aavan meren vesialueille. Kansallispuisto on ehdotettu rajattavaksi pääosin alle 25 metrin syvyyksille matalille merialueille, joilla meren tuotanto sekä siitä johtuen myös luonnon monimuotoisuus ovat suurimmillaan. Sisempänä suojelun kohteena ovat muiden merialueidemme kansallispuistojen tavoin pääasiassa saaristoluonto ja -maisema sekä paikoin linnustollisesti arvokkaat meren lahdet tai jokisuistot. Kansallispuistorajaukseen on lisäksi sisällytetty hiekannoston uhkaamia vedenalaisia harjuja ja särkkiä sekä moreenipohjia, jotka ovat luonnonvaraisten kalakantojen tärkei-

tä kutualueita. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen mukaan perustettavan kansallispuiston alueeseen sisältyy erityisesti silakan lisääntymisen kannalta keskeisiä alueita.

Metsähallituksen selvityksestä poiketen hallituksen esitykseen ei ole esimerkiksi sisällytetty syvälle väli- ja sisäsaaristoon ulottuvaa, yksityisten alueita sisäänsä sulkevaa yhteistoiminta-alueen rajausta. Lisäksi ympäristöministeriö on valmisteluvaiheessa valtion yleisvesialueilta rannikon puolelta rajannut puiston ulkopuolelle maa- ja metsätalousministeriön kala- ja riistaosaston asiantuntijoiden kanssa neuvotellen noin 12 000 hehtaaria alueita, joiden on katsottu soveltuvan kalankasvatukseen. Kansallispuistoon liitettäväksi esitetyillä vesialueilla, joilla kalanviljely olisi jatkossa kielletty, ei ole tälläkään hetkellä kalankasvatusta.

Varsinais-Suomen liitto, alueen kunnat sekä kalatalouselinkeino ja metsästäjät ovat Metsähallituksen esitystä suppeammasta rajauksesta huolimatta vastustaneet edelleen puiston ulottamista Vakka-Suomen alueelle. Valiokunta katsoo, että Selkämeren kansallispuiston alue on kokonaisuutena rajattu valmisteluvaiheessa eri intressit yhteen sovittaen siten, että esimerkiksi kalanviljelyn tulevaisuuden kohtuulliset mahdollisuudet ja perustettavan kansallispuiston alueen riittävä kattavuus luonnon monimuotoisuuden suojelun kannalta on saatu sovitettua yhteen.

Valiokunta korostaa, että Selkämeren perustettava kansallispuisto on luonteeltaan ja lähtökohdiltaan erilainen verrattuna Suomen muihin merellisiin kansallispuistoihin. Esityksen mukaisessa laajuudessa toteutettava Selkämeren kansallispuisto on Suomen ensimmäinen todellinen merikansallispuisto. Selkämeren kansallispuiston perustamisella saatetaan pysyvän suojelun piiriin edustava ja pitkä pohjois-eteläsuuntainen alue Pohjanlahden meri- ja ulkosaaristo-alueita, joka turvaa merkittävällä tavalla Itämeren uhanalaisia ekosysteemejä. Kasvillisuusvyöhyke muuttuu alueen sisällä hemiboreaalisesta boreaaliseksi. Myös veden suolapitoisuudessa tapahtuu huomattavaa laskua pohjoiseen päin siirryttäessä. Valiokunta katsoo, että tämä

vaiheittuminen on keskeinen osa kansallispuiston edustavuutta. Edellä sanotun vuoksi on välttämätöntä, että Selkämeren kansallispuiston rajaus sisältää koko esitetyn alueen Vakka-Suomesta Satakunnan alueelle. Valiokunta toteaa, että sen sijaan ammattikalastuksen ja eräiden muiden toimintojen turvaamiseksi esitetään lakiehdotuksen sisältöä muutettavaksi suojelutavoitteista tinkimättä.

Keskeiset muutosehdotukset

Valiokunta on päättänyt muutosehdotuksiin laajan asiantuntijakuulemisen perusteella kiinnittää erityistä huomiota siihen, että kansallispuiston perustamisessa keskeistä on Itämeren ainutlaatuisen merialueen suojelu ja kuitenkin samalla paikallisen ammattikalastuksen elinkeinonharjoittamisen turvaaminen. Valiokunnan tekemillä muutosehdotuksilla nämä intressit on sovitettu yhteen.

Valiokunnan keskeiset muutosehdotukset yhdistettyinä hallituksen esityksen sisältämiin ehdotuksiin muodostavat seuraavan kokonaisuuden:

1. Ammatti- ja vapaa-ajan kalastuksen kalastusmahdollisuuksien turvaaminen;
2. Kestävän käytön mukaisen hylkeenmetsästyksen salliminen ammattikalastuksen haittojen vähentämiseksi;
3. Puolustusvoimien Reilan ampuma-alueen toiminnan huomioon ottaminen; ja
4. Olkiluodon ydinvoimalaitoksen jäähdytysvesien johtamisen mahdollistaminen tulevaisuudessakin.

Valiokunta korostaa, että Selkämeren kansallispuiston alue on laaja ja siihen kohdistuu runsaasti erilaisia kehittämisintressejä. Erityisesti kalastuksen ja kansallispuiston muun käytön sekä erilaisten intressiryhmien toimintoja yhteen sovittamaan tulee perustaa Selkämeren kansallispuiston asioita käsittelevä laajapohjainen yhteistyöryhmä. Valiokunta pitääkin välttämättömänä, että Varsinais-Suomen ELY-keskuksen ympäristövastuualue asettaa puiston toiminnan käynnistämisympäristössä Tammisaaren saariston kansallispuiston mallin mukaisesti eri intressitahojen (esimerkiksi Metsähallituksen, puolustus-

voimien, luonnonsuojelujärjestöjen ja ammattikalastajien) näkemysten yhteensovittamiseksi laajapohjaisen yhteistyöryhmän. Menettely on vastaavanlainen kuin mitä hallituksen esityksessä laiksi Sipoonkorven kansallispuistosta (HE 324/2010 vp) ehdotetaan.

Selkämeren kansallispuiston perustamistarcoitus

Selkämeren kansallispuisto perustetaan aavan meren vedenalaisen luonnon, saaristojen ja luotojen, rannikon kosteikkojen sekä näihin liittyvien eliölajien suojelemiseksi ja niiden elinympäristöjen hoitamiseksi, luonnon- ja kulttuuriperinnön säilyttämiseksi sekä yleistä luonnonharrastusta, opetusta ja tutkimusta samoin kuin ympäristömuutosten seurantaan varten. Kansallispuiston perustamisen tavoitteena on turvata lisäksi ammattikalastuksen säilyminen elinvoimaisena edistämällä erityisesti luonnonkalakan-
tojen suojelua ja niiden elvyttämistä sekä sääntelemällä kalastukselle haitallisten eläinlajien kantoja.

Selkämeren perustettava kansallispuisto on vedenalaisten luontotyyppien, kuten riuttojen ja särkkien, sekä näillä esiintyvien luonnonkalakantojen ja muiden eliölajien suojelun kannalta ainutlaatuinen muihin Suomen merellisiin kansallispuistoihin verrattuna. Valiokunta toteaa, että aiemmin perustetuissa merellisissä kansallispuistoissa suojelun pääasiallisena kohteena on ollut lähinnä veden päällinen saaristoluonto ja -maisema sekä kulttuuriympäristöt.

Merialue, jolle kansallispuistoa ehdotetaan perustettavaksi, on tarkoituksenmukainen alue ilmastomuutoksen ja muiden ympäristömuutosten seurannan kannalta. Etelä-pohjoissuunnassa pitkällä alueella kohtaavat monet eteläisten lajien pohjoisimmat ja pohjoisten lajien eteläisimmät esiintymät. Levinneisyytensä ääri-
rajoilla olevat lajit reagoivat herkästi erilaisiin ympäristössä tapahtuviin muutoksiin ja ovat siksi hyviä ympäristömuutosten indikaattorilajeja. Pohjanlahdelta on esimerkiksi hiljattain löydetty etelämpänäkin yleisesti esiintyvän rakkolevän (*Fucus vesiculosus*) pohjoisempi, kapealehtinen muoto pikkuhauru (*Fucus radicans*), joka

nykyisin luokitellaan omaksi lajikseen. Selkämeri on vielä tällä hetkellä Suomenlahtea ja Saaristomerta veden laadultaan selvästi puhtaampi merialue ja soveltuu jo tämänkin vuoksi ympäristömuutosten seuranta- ja vertailualueeksi. Satakunnan rannikolla on kuitenkin satama- ja teollisuustoimintaa sekä ydinvoimalaitosalue Olkiluodossa, ja Vakka-Suomen puolella on puolestaan kalankasvatustoimintaa. Kansallispuisto sopii hyvin myös näiden toimintojen ympäristövaikutusten seuraamiseen ja ennakkointiin.

Valiokunta korostaa, että Selkämeren alue edustaa tällä hetkellä parhaiten Itämeren vedenalaisen luonnon monimuotoisuutta Suomessa ja kansallispuisto täydentää merkittävällä tavalla aiemmin puutteellisesti turvattujen ja uhanalaisten Itämeren merellisten ekosysteemien suojelua. Valiokunta katsoo, että myös koko Itämeren vedenalaisen luonnon suojelun mittakaavassa arvioituna alue on yksi kaikkein merkityksellisimmistä suojelukohteista.

Luontomatkailun kehittäminen

Valiokunta katsoo, että vaikka Selkämeren kansallispuisto on suurimmalta osin aavaa merta, monin paikoin voidaan kehittää myös luontomatkailua. Kansallispuiston alueella on useita kiinnostavia matkailukohteita, joiden kehittäminen on vasta päässyt alkuun tai joiden matkailullista potentiaalia ei ole toistaiseksi juuri lainkaan hyödynnetty. Näitä ovat esimerkiksi Kustavin Katanpään linnake ja Isokarin majakkasaari, Luvian Säpin majakkasaari ja Merikarvian Oوران saaristo.

Kansallispuiston perustamisen jälkeen siihen on tarkoitus liittää vapaaehtoisesti noin 2 500 hehtaaria (esityksessä 1 200 hehtaaria) Rauman kaupungin omistamia alueita. Näihin alueisiin kuuluvat Kylmäpihlajan majakka ja Kuuskajaskarin linnake. Rauman kaupungin omistamat, hyvin saavutettavissa olevat alueet ovat oleellinen osa vastattaessa kansallispuiston vierailijoiden palvelu- ja retkeilyodotuksiin. Kaupungin alueet sisältävät erityisiä luontoarvoja ja kulttuuriperintöä, ja ne toimivat samalla ulomman saariston tutustumisretkien tukikohtina. Valio-

kunta korostaa, että Rauman kaupungin alueiden liittäminen osaksi kansallispuistoa on hyvä alueellinen keino ohjata luontoa kuluttavaa toimintaa kulutusta kestäville alueille, koska Rauman saaristoon on jo usean vuoden ajan rakennettu kansallispuiston palvelutoimintoja ja infrastruktuuria. Edelleen jatkuvan toteutuksen yhteensopivuus perustettavan kansallispuiston tavoitteiden kanssa on varmistettu etukäteen yhteistyössä Metsähallituksen kanssa.

Selkämeren perustettavan kansallispuiston ulkopuolella on myös merkittäviä matkailupalveluita, jotka voivat tukeutua kansallispuistoon hyödyntämällä välillisesti kansallispuiston sisällä olevia vetovoimatekijöitä ja puiston myönteistä brändiä. Täten Selkämeren kansallispuistolla on hyvät mahdollisuudet muodostua merkittäväksi luontomatkailukohteeksi tietyillä alueilla, kun maakunnallisten liittojen, kuntien, yrittäjien, yhdistysten ja Metsähallituksen yhteistyötä kehitetään. Valiokunta korostaa tässäkin yhteydessä Metsähallituksen riittävien resurssien turvaamisen merkitystä Selkämeren kansallispuiston kehittämiseksi.

Kalastusmahdollisuuksien turvaaminen

Valiokunta toteaa, että hallituksen esityksen tavoitteeksi on asetettu erityisesti merenalaisen luonnon monimuotoisuuden suojeleminen siten, että se tukee luonnonkalakantojen säilyttämistä ja hoitotavoitteita sekä tätä kautta myös perinteistä rannikko- ja merikalastusta ja sen kehittämistä. Lakiehdotuksen 1 §:n 2 momentin mukaan Selkämeren kansallispuiston perustamisen tavoitteena on turvata muun ohella ammattikalastuksen säilymistä elinvoimaisena edistämällä erityisesti luonnonkalakantojen suojelua ja niiden elvyttämistä sekä sääntelemällä kalastukselle haitallisten eläinlajien kantoja. Kestävän kalastuksen salliminen Selkämeren kansallispuistossa ei aiheuta haittaa kansallispuiston suojelutavoitteiden saavuttamisen kannalta.

Hallituksen esityksen yksityiskohtaisten perustelujen mukaan kalastus on tarkoitus sallia puiston alueella, ja kalastuselinkeinon edellytysten turvaamiseksi ehdotuksella luodaan myös edellytykset elinkeinolle haitallisten eläinkanto-

jen säätelylle. Valiokunta toteaa, että Selkämeren kansallispuiston perustaminen voi myös parantaa ammattikalastuksen edellytyksiä suojaamalla keskeisiä kalojen lisääntymisalueita esimerkiksi soranotolta ja tuulivoiman rakentamiselta. Luonnonkalakantojen elin- ja lisääntymisalueiden turvaaminen ulkopuolisilta muutospaineilta on kalastuksen säilymisen ja kehittämisen kannalta myönteistä.

Valiokunta korostaa, että kansallispuiston perustaminen mahdollistaa kestävä kalastuksen harjoittamisen jatkamisen puiston alueella. Lakiehdotuksen 4 §:n mukaan kalastus on luonnonsuojelulain 13 §:n rauhoitussäännösten estämättä erikseen sallittu Selkämeren kansallispuistossa. Hallituksen esityksen perusteluiden mukaan (s. 9) tämä tarkoittaisi käytännössä sitä, että ammatti- ja virkistyskalastus kansallispuiston alueella jatkuisi samalla tavoin kuin tähänkin asti. Kalastuslain 6 §:n mukaan yleisellä vesialueella meressä on jokaisella Suomessa vakinaisesti asuvalla Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaisella oikeus harjoittaa kalastusta ilman erillistä kalastuslupaa. Valiokunta viitaten maa- ja metsätalousvaliokunnan lausuntoon kuitenkin huomauttaa, että perustettava Selkämeren kansallispuistoalueesta muodostettaisiin esityksen 2 §:n perustelujen mukaan erillinen ns. suojelualuekiinteistö. Tämä tarkoittaisi sitä, ettei kansallispuisto olisi enää perustamisen jälkeen yleisvesialuetta vaan sen sijaan Metsähallituksen hallinnoima kiinteistöalue, jolla kalastus vaatisi Metsähallituksen erillisen luvan.

Valiokunta pitää välttämättömänä, että lakiehdotuksen 4 §:ää täsmennetään mahdollistamalla sekä vapaa-ajan- että ammattikalastuksen harjoittaminen kansallispuistossa kalastuslain säännösten mukaisesti ilman ylimääräistä Metsähallituksen kalastuslupamenettelyä. Valiokunta korostaa, että tällä kalastusta koskevalla vesialueiden hallinnollisella muutoksella ei ole haitallisia vaikutuksia kansallispuiston suojeluarvoille. Kalastuslain 6 §:ää koskevan viittauksen lisääminen 4 §:ään on hallituksen esityksen perusteluista ilmenevien tavoitteiden kannalta tarpeellinen tarkennus. Valiokunta ehdottaakin jäl-

jempänä, että lakiehdotuksen 4 § tarkennetaan muotoon, joka turvaa kalastuksen jatkumisen kalastuslain mukaisena.

Vapaa-ajankalastajat ovat yksi merkittävimmistä luontomatkailuryhmistä, onhan vapaa-ajankalastus yli 1,8 miljoonan suomalaisen harrastus. Valiokunta pitää tärkeänä, että osana kansallispuiston elinkeinotoiminnan kehittämistä kalastusmatkailua edistetään ja otetaan huomioon myös kestävä vapaa-ajankalastuksen kehittäminen osana kansallispuiston vetovoimatekijöitä. Valiokunta katsoo, että monilla tulevan kansallispuiston osa-alueilla on hyvät mahdollisuudet muodostua luontomatkailukohteeksi.

Liikkuminen ja rantautuminen Selkämeren kansallispuistossa

Selkämeren kansallispuistolain esitetyn 1 §:n 2 momentin mukaan kansallispuiston yhtenä perustamistavoitteena on turvata ammattikalastuksen säilyminen elinvoimaisena. Valiokunta toteaa, että kansallispuiston 1 §:n perustamistavoitteella on merkitystä arvioitaessa luonnonsuojelulain 14 ja 15 §:n mukaisia poikkeuksia kansallispuiston rauhoitussäännöksistä. Luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin mukaan kansallispuistossa ovat lain 13 §:n estämättä sallittuja sellaiset toimenpiteet, joita alueen asianmukainen hoito ja käyttö edellyttää ja jotka eivät vaaranna alueen perustamistarkoitusta. Valiokunta korostaa, että tämä mahdollistaa kalastajien liikkumisen kalastuksen yhteydessä ja lähtökohtaisesti myös kalastuksen harjoittamisen edellyttämän rantautumisen pyydysten huoltamista tai muuta tarkoitusta varten sekä tukikohdatarpeiden huomioon ottamisen.

Kansallispuiston rauhoitussäännöksillä voidaan liikkumista rajoittaa luonnonsuojelulain 18 §:n nojalla, edellyttäen, että alueen eläimistön tai kasvillisuuden säilyminen sitä vaatii. Valiokunta katsoo, että kansallispuiston alueella liikkumista ja rantautumista voi olla tarpeen ajallisesti ja paikallisesti rajoittaa joillakin linnustollisesti arvokkailla ja häiriöille herkillä alueilla esimerkiksi lintujen pesimisaikaan. Tällaisia alueita ei kuitenkaan ole aavalla merellä, jossa Selkämerellä kalastetaan paljon. Keskeis-

tä liikkumisrajoitusten suunnittelussa on arvioida häiriöiden todelliset vaikutukset kansallispuiston suojeluarvoihin. Mahdolliset liikkumisrajoitusalueet tulee kartoittaa ja osoittaa hoito- ja käyttösuunnitelmassa, joka Metsähallituksen tulee laatia yhteistyössä alueen kalastajien ja muiden asianosaisten kanssa. Kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelman vahvistaa ympäristöministeriö. Vahvistetun hoito- ja käyttösuunnitelman perusteella Selkämeren kansallispuistolle annetaan järjestyssääntö, jossa nämä mahdolliset ajalliset ja paikalliset rajoitusosat osoitetaan kartalla. Selkämeren perustettavassa kansallispuistossa ei ole mahdollista harjoittaa kalankasvatusta tai niin sanottua vesiviljelytoimintaa. Sen sijaan kansallispuistoalueen kautta voi vapaasti kulkea puiston ulkopuolisille kalankasvattamoille. Kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelman laadinnan yhteydessä tulee yhteistyöryhmässä selvittää kalankasvattajien liikkumis- ja rantautumistarpeet puiston alueella sekä kansallispuiston palvelualueiden käyttömahdollisuus kalankasvatustoimintaa harjoittavien huolto-, tukikohta- ja muihin vastaaviin tilapäisiin tarpeisiin.

Metsästys ja eläinkantojen sääntely

Luonnonsuojelulain 13 §:n rauhoitusmääräysten mukaisesti eläinten metsästys on kansallispuistossa lähtökohtaisesti kielletty. Lakiehdotukseen sisältyy kuitenkin puiston tavoite ja luonne huomioon ottaen poikkeuksia tästä pääsäännöstä. Harmaahyljettä voitaisiin Selkämeren kansallispuistossa metsästää lakiehdotuksen 5 §:n mukaisesti. Valiokunta pitää tärkeänä, että harmaahyljekantojen säätelyä voidaan toteuttaa kantojen tila turvaten kansallispuistosta huolimatta, koska ammattikalastuksen yksi keskeisimmistä ongelmista alueella on kasvanut harmaahyljekanta. On tärkeää varmistua tältäkin osin siitä, että esityksen 1 §:ssä mainitut tavoitteet ammattikalastuksen säilymisestä elinvoimaisena voidaan käytännössä saavuttaa.

Harmaahyljekantojen säätelyssä noudatetaan yleisesti Itämeren hyljekantojen hoitosuunnitelman linjauksia, jotka lähtevät siitä, että Suomen hyljekannat säilytetään elinvoimaisina

ja hoidetaan siten, että niitä voidaan käyttää monipuolisesti ja kestävästi. Valiokunta korostaa, että esitetyllä hyljekantojen hoitosuunnitelmaan perustuvalla kontrolloidulla metsästyksellä ei ole haitallisia vaikutuksia kansallispuiston suojeluarvoille.

Valiokunta katsoo, että hylkeenmetsästyksen osalta selkein periaatteellinen toimintamalli on sellainen, jossa harmaahyljettä metsästetään Selkämeren kansallispuistossa tulevaisuudessaakin siten, että riistanhoitopiiri (1.3.2011 alkaen Suomen riistakeskus) myöntää luvat maa- ja metsätalousministeriön myöntämän kiintiön puitteissa Suomen hylkeiden hoitosuunnitelman mukaisesti. Valiokunta esittää jäljempänä lakiehdotusta selkeytettäväksi siten, että harmaahylkeen metsästys sallitaan jatkossakin metsästyslain mukaisesti toteutettuna, jolloin hylkeenmetsästys tapahtuu Selkämeren kansallispuistossa täsmälleen samalla tavalla kuin puiston ulkopuolisillakin alueilla.

Kansallispuistossa voidaan 1 momentissa mainituin edellytyksin ryhtyä Metsähallituksen luvalla toimiin myös merimetsokantojen sääntelemiseksi. Valiokunta pitää esitettyä säännöstä tarpeellisenä, jotta ammattikalastuksen jatkuminen voidaan turvata merimetsokannan mahdollisesti vahvistuessa.

Vesilintujen metsästys on kansallispuistoissa lähtökohtaisesti kielletty. Mereiset kansallispuistot poikkeavat kuitenkin metsästyksen sallittavuuden suhteen eteläisen Suomen mantaareella sijaitsevista kansallispuistoista. Tämän vuoksi Selkämeren kansallispuistossa olisi mahdollista sallia vesilintujen metsästys tietyissä, valtion yleisille vesialueille sijoittuvissa puiston osissa. Esityksen 5 §:n 2 momentin mukaan vesilintujen syysmetsästys sallittaisiin Metsähallituksen luvalla neljällä puiston yleisten luotojen alueella: Porin Räyhällä, Rauman Bokreiveillä, Uudenkaupungin Harmaaletoilla sekä Merikarvian Kasalabodanilla.

Säpin muflonin, valkohäntäkauriin ja muiden vierasperäisten, vahingollisten tai liian runsaslukuisten lajien sääntelyn sekä erityisesti hirvikantojen ajon ja kantojen muun sääntelyn osalta valiokunta viittaa luonnonsuojelulain muutoksen

(58/2011) yhteydessä tehtyihin uudistuksiin, jotka ovat perustana puiston eläinkantojen sääntelyssä ja antavat Metsähallitukselle mahdollisuudet edellä mainittujen lajien kantojen sääntelyyn. Valiokunta pitää luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 3 kohdan mahdollisuutta hirviyksilöiden poistoon tulevaisuudessa riittävänä varautumistoimenpiteenä, jos hirvikanta kansallispuistoon kuuluvissa saarissa kasvaisi nopeasti tai hirvien hakeutuminen saariin olennaisesti muuttuu.

Valiokunta korostaa lisäksi, että esityksessä yhdeksi puiston erityistavoitteeksi on asetettu alueen arvokkaan merilinnuston säilymisen turvaaminen. Saaristolinnuille haitallisia pienpetoja, kuten esimerkiksi minkkejä ja supikoiria, on tarpeen vähentää kansallispuiston alueelta. Valiokunta pitää herkän merilinnuston turvaamiseksi välttämättömänä haitallisten pienpetojen pyynnin tehokasta järjestämistä Selkämeren kansallispuistossa yhteistyössä metsästäjien kanssa Saaristomeren kansallispuiston esimerkin mukaisesti.

Erityiset liikkumisrajoitukset

Valiokunta toteaa, että Selkämeren perustettavan kansallispuiston alueeseen kohdistuu Reilan lähialueella Suomen puolustusvalmiuden ylläpitämiseen liittyviä tarpeita. Kansallispuiston läheisyydessä sijaitsee puolustusvoimien toiminnan kannalta tärkeä Reilan ampuma- ja harjoitusalue, jonka vuoksi liikkumista osalla kansallispuiston aluetta tulee tarvittaessa voida rajoittaa. Luonnonsuojelulain 18 §:n perusteella kansallispuistossa liikkumista voidaan yleisesti rajoittaa vain edellyttäen, että alueen eläimistön tai kasvillisuuden säilyminen sitä vaatii. Valiokunta esittää jäljempänä yksityiskohtaisissa perusteluissa liikkumisen rajoitusmahdollisuutta Selkämeren kansallispuistossa maanpuolustuksellisista ja turvallisuussyistä.

Puolustusvoimien ampuma- ja harjoitustoiminnan vaikutukset voivat osin ulottua kansallispuiston alueelle. Reilan alueella suoritetaan ammuksia noin 20–30 viikon ajan vuodessa. Alueen tuliasemat sijoittuvat Kyhkärännökan niemen kärkeen, ja ampumasuunta on länteen

merelle päin. Ampumatoimintaan liittyvä vaara-alue voi muodostaa noin 30 kilometrin päähän tuliasemasta ulottuvan sektorin, jonka laajuus riippuu käytetystä aselajista. Ampumasektorilla liikkumista on turvallisuussyistä rajoitettava ammuksien ajan. Valiokunta korostaa, että maali-alueita ei ole perustettavan kansallispuiston alueella, mutta on mahdollista, että ammuksia osuu myös kansallispuiston alueelle.

Valiokunta toteaa, että puolustusvoimat on suunnitellut toteuttavansa Reilan alueen ympäristötutkimukset vuonna 2012. Valiokunta pitää tarpeellisena puolustusvoimien sitoutumista selvittämään ammuksien, räjähteiden ja räjähdysten vaikutuksia meriympäristöön. Meriympäristöön aiheutuvia ympäristövaikutuksia ja -riskejä koskeva tutkimus toteutettiin vuonna 2010 Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueen meriympäristössä. Tutkimusten tulosten perusteella alueella ei havaittu ampumatoiminnasta aiheutuvia ympäristöriskejä, ympäristön pilaantumista tai muita merkittäviä ympäristövaikutuksia. Valiokunta pitää tärkeänä, että Reilan ampuma-alueen vaikutuksia kansallispuistoon seurataan jatkossakin ja että mahdolliset vahingot estetään ja minimoidaan kehittämällä toimintaa kansallispuiston kannalta haitattomaksi.

Ydinvoimalaitoksen jäähdytysveden johtaminen

Valiokunta toteaa, että asiantuntijakuulemisen yhteydessä on noussut esiin Olkiluodon ydinvoimalaitosten jäähdytysveden veden kauko-ottoon ja -purkuun liittyvien toimintaedellytysten turvaaminen. Hallituksen esityksen perusteluissa todetaan, että kansallispuiston tavoitteisiin ei liity seikkoja, jotka vaikeuttaisivat ydinvoimalaitosten toimintaa. Valtioneuvoston tekemään ja eduskunnan vahvistamaan periaatepäätökseen sisältyvän neljännen laitousyksikön rakentaminen alueelle merkitsee kuitenkin tarvetta tarkastella valtakunnallisesti merkittävän energiantuotantoalueen ydinvoimalaitosten vaikutuksia alueen ympäristöön ja erityisesti Natura 2000 -verkoston alueisiin, koska jäähdytysveden määrät kasvavat.

Toimintoja koskeviin suunnittelu- ja lupamettelyihin sovelletaan kansallispuiston perustamisesta huolimatta luonnonsuojelulain 65 ja 66 §:ää niiden vaikutuksista Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden luontoarvoihin. Valiokunta toteaa, että luonnonsuojelulain 66 §:n 2 momentin nojalla valtioneuvosto voi Natura-alueiden osalta päättää, että hanke on toteutettava erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavasta syystä, jos vaihtoehtoista ratkaisua ei ole.

Valiokunta esittää jäljempänä yksityiskohtaisissa perusteluissa kansallispuistoa koskevan lain täydentämistä siten, että rauhoitusmääräysten estämättä Metsähallituksen luvalla voidaan tehdä Olkiluodon ydinvoimalaitoksen jäähdytysveden kauko-oton ja -purun edellyttämiä toimenpiteitä. Valiokunta pitää tärkeänä jäähdytysveden otto- ja purkutoiminnan viemistä kauemmaksi avomerelle, käytännössä perustettavaksi ehdotetun kansallispuiston välittömän vaikutusalueen ulkopuolelle, jossa sekä jäähdytys- että purkuolosuhteet ovat sekä laitoksen käytön kannalta että merensuojelunäkökulmasta paremmat kuin rannikolla.

Kansallispuistojen toiminnan turvaaminen

Valiokunta korostaa, että kansallispuistot ja luonnonsuojelualueet muodostavat alueellisen suojeluverkoston rungon, jonka avulla säilytetään kansallisesti ja kansainvälisesti arvokkaimmat luontokohteet. Suojelualueiden infrastruktuurin toimivuuden parantaminen on tärkeää kestävän virkistyskäytön ja luontomatkailun edistämiseksi siten, että alueiden suojeluarvojen säilyminen varmistetaan. Kasvavan virkistyskäytön ja matkailun tarpeet sekä luontoarvojen turvaaminen edellyttävät suojelualueiden palvelujen kehittämistä, kulumisen ehkäisemistä ja käytön ohjaamista.

Yleisrahoitus luonnonsuojelualueiden ja kansallispuistojen hoitoon sekä kunnossapitoon on viimeisten kymmenen vuoden aikana kasvanut, mutta rahoituksen määrässä näkyvät ennen kaikkea yksittäiset kalliit investoinnit. Sen sijaan tavanomaisiin ylläpitokustannuksiin käytettävissä oleva määräraha ei ole noussut. Kunnossapitorahoi-

tuksen tarve on kuitenkin yleisellä tasolla jatkuvasti kasvanut kävijämäärien noustessa. Valiokunta on yleisesti huolissaan tarkoitukseen varatun kunnossapitorahoituksen riittävyydestä ottaen huomioon kävijämäärien jatkuva kasvu ja uusien kansallispuistojen perustamisesta aiheutuvat kustannukset. Määrärahasoa tulee siten korottaa pysyvästi.

Valiokunta toteaa, että meri- ja saaristokansallispuistojen hoito ja rakenteiden ylläpito on erityisen kallista. Metsähallitus arvioi selvityksessään, että Selkämeren kansallispuiston käyttökustannukset ovat vähintään 185 000 euroa vuodessa. Puiston perustamiskustannukset ovat myös huomattavat. Valiokunta pitääkin välttämättömänä, että Selkämeren kansallispuiston perustamiseen osoitetaan riittävät taloudelliset resurssit, jotta ei kavenneta muiden kansallispuistojen rahoitusta.

Yksityiskohtaiset perustelut

2 §. Sijainti ja rajat. Valiokunta ehdottaa pykälän sanamuotojen selventämistä. Pykälän toisen virkkeen mukaan kansallispuistoon kuuluvien valtion yleisten vesialueiden, valtion yksityisten vesialueiden ja valtion omistamien maa-alueiden sijainti on värein merkitty lakiehdotuksen liitteenä oleviin karttoihin. Koska kansallispuistoon ei kiinteistötoimituksen jälkeen enää kuulu yleisiä vesialueita, pykälän toisen virkkeen sana "kuuluvat" ehdotetaan muutettavaksi sanaksi "liitettävät". Lisäksi valiokunta ehdottaa täsmennettäväksi pykälän toista virkettä myös niin, että siinä todetaan karttaliitteen selitteen osalta punaisen katkoviivan lisäksi kartassa käytetty vaaleansininen väri.

3 §. Rauhoitussäännökset. Valiokunta ehdottaa pykälän teknistä muuttamista siltä osin kuin pykälässä viitataan luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 5 kohtaan, koska kyseistä kohtaa on luonnonsuojelulain muutoksella (58/2011) 1.2.2011 lukien muutettu. Ennen lakimuutosta 15 §:n 5 kohdassa säädettiin luvanvaraisesta poikkeuksesta rakentaa poronhoitoon liittyviä rakennuksia ja rakennelmia. Kyseinen säännös

on muutoksen jälkeen siirretty 15 §:n 1 momentin 6 kohdaksi.

4 §. Kalastus. Valiokunta ehdottaa pykälää täsmennettäväksi lisäämällä siihen viittaus kalastuslain 6 §:ään. Valiokunta toteaa, että Selkämeren kansallispuistoa koskevan lakiehdotuksen 2 §:n mukaan kansallispuiston alue muodostuu valtion yleisistä ja yksityisistä vesialueista sekä valtion omistamista maa-alueista. Kansallispuistoon kuuluvasta alueesta muodostetaan perustamissäädöksen hyväksymisen jälkeen kiinteistötoimituksessa oma suojelualueyksikkö, jolloin kansallispuiston alueeseen liitettävien yleisten vesialueiden kiinteistöoikeudellinen luonne muuttuu. Tällä olisi vaikutuksia kalastukseen puiston alueella. Ilman asiaa koskevaa erityissääntelyä kalastus tapahtuisi kiinteistötoimituksen jälkeen kansallispuiston kaikilla vesialueilla kalastuslain 5 §:n mukaisesti, eli kalastus edellyttäisi Metsähallituksen erillistä lupaa. Hallituksen esityksen perusteluiden mukaan tarkoitus kuitenkin on, että kansallispuiston alueella kalastuksessa ja kalakantojen hoidossa noudatetaan luonnonsuojelulain säännösten sijasta kalastuslain (286/1982) säännöksiä, jolloin kansallispuiston perustamisen jälkeen kaikilla puistoon kuuluvilla valtion vesialueilla kalastuskäytäntö vastaa yleisillä vesialueilla noudatettavaa menettelyä (yleiskalastusoikeus).

Kansallispuistoon on suunnitteilla sen perustamisen jälkeen liittää Rauman kaupungin omistamia alueita. Valiokunta toteaa, että yleiskalastusoikeutta ei ole tarkoituksenmukaista ulottaa kansallispuistoon myöhemmin luonnonsuojelulain 22 §:n nojalla liitettäviin yhteisöjen omistamiin alueisiin, vaan niiden osalta tulee soveltaa jatkossakin kalastuslain 5 §:n yksityisiä vesialueita koskevia säännöksiä. Valiokunta ehdottaa pykälää täsmennettäväksi myös tältä osin siten, että yleiskalastusoikeus koskee vain valtion omistamia alueita kansallispuistossa.

5 §. Metsästyksen ja eläinkantojen sääntely. Valiokunta ehdottaa 5 §:n täsmenämistä siten, että hylkeenmetsästyksen tapahtuu Selkämeren kansallispuistossa riistanhoitopiirin, jatkossa Suo-

men riistakeskuksen, myöntämällä pyyntiluvilla, jotka perustuvat maa- ja metsätalousministeriön vuosittain antamaan kiintiöön hylkeiden valtakunnallisen hoitosuunnitelman mukaisesti. Lakiehdotuksen 5 §:ään esitetyllä muutoksella hylkeenmetsästyksen osalta nykytilanne säilyy ennallaan kansallispuistoon liitettävillä yleisillä vesialueilla.

Valiokunta toteaa, että Metsähallituksella säilyy edelleen mahdollisuus rajoittaa liikkumista ja maihinnousua kansallispuiston alueella järjestyssäännöllä edellyttäen, että alueen eläimistön tai kasvillisuuden säilyminen sitä vaatii. Hylkeenmetsästyksellä voidaan tarvittaessa ohjata sellaisille alueille, jossa se ei aiheuta häiriötä esimerkiksi lintujen pesintäaikana ottaen kuitenkin huomioon myös ammattikalastuksen tarpeen hylkeiden pyynnissä.

Valiokunta ehdottaa lisäksi pykälän 2 momenttiin teknistä korjausta, jonka mukaan sana "Bokreivin" muutetaan paikallisessa puhekielessä vakiintuneeseen monikkomuotoon "Bokrevien".

6 §. Liikkumisen rajoittaminen (uusi). Valiokunta ehdottaa uuden 6 §:n säätämistä. Ehdotetun Selkämeren kansallispuiston ulkopuolella, Pyhärannan kunnan alueella, sijaitsee Reilan ampuma- ja harjoitusalue, jossa annetaan varusmiehille ja reserviläisille puolustusvalmiuden ylläpitoon liittyvää koulutusta. Osa ampuma- ja harjoitusalueen vaikutus- ja vaara-alueesta ulottuu ehdotettavan Selkämeren kansallispuiston alueelle, joten pykälässä on tarpeen selvyyden vuoksi säätää siitä, että osassa kansallispuistoa liikkuminen voidaan tarvittaessa määräaikaaisesti kieltää tai sitä rajoittaa maanpuolustus- ja turvallisuussyistä. Valiokunta ehdottaa lisäksi pykälän 2 momenttiin säännöstä liikkumisrajoitusosan merkitsemisestä liitteenä oleviin karttoihin. Hallituksen esityksen liitteenä oleviin karttoihin ehdotetaan lisättäväksi merkinnät niistä alueista, joilla liikkumista voidaan rajoittaa.

Alueella on jo tällä hetkellä puolustusvoimista annetun lain (551/2007) 15 §:n nojalla rajoitettu liikkumista. Puolustusvoimien toiminnan kannalta on välttämätöntä, että liikkumista Rei-

lan ampuma- ja harjoitusalueen vaikutusalueella voidaan turvallisuussyistä rajoittaa tulevaisuudessakin. Valiokunta toteaa, että rajoitukset tulee ottaa huomioon Selkämeren kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelmassa.

7 §. Ydinvoimalaitoksen jäähdytysveden johtaminen. Valiokunta ehdottaa uuden 7 §:n säätämistä. Olkiluodossa tällä hetkellä toiminnassa olevien kahden ydinvoimalaitosyksikön jäähdytysvesien otto ja purku tapahtuvat verraten matalaan veteen. Rakenteilla oleva kolmas ja suunnitteilla oleva neljäs yksikkö lisäisivät jäähdytysvesien lämpökuormaa verrattuna nykytilaan. Neljännen laitosyksikön osalta vaikutuksia Natura 2000 -verkoston alueisiin ei toistaiseksi ole arvioitu. On mahdollista, että neljännen laitosyksikön ja olemassa olevien laitosyksikköjen yhteiskuormalla olisi pitkällä aikavälillä heikentävä vaikutus Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden luontoarvoihin. Valiokunta pitää tarpeellisena, että myös Selkämeren kansallispuistossa voidaan kansallispuistoa koskevan

lain rauhoitusmääräysten estämättä, ottaen huomioon Natura 2000 -verkostoa koskevat säännökset, Metsähallituksen luvalla tehdä Olkiluodon ydinvoimalaitoksen jäähdytysveden kaukoton ja -purun edellyttämiä toimenpiteitä.

Lakialoite

Valiokunta on hyväksynyt lakiehdotuksen valiokunnan mietinnön mukaisesti muutettuna ja muilta osin hallituksen esityksen mukaisena. Tämän vuoksi valiokunta ehdottaa, että aloite hylätään.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella ympäristövaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotus sekä karttaliitteet 1 ja 2 hyväksytään muutettuina sekä liite 3 muuttamattomana (Valiokunnan muutosehdotukset), ja

että lakialoite LA 55/2010 vp hylätään.

Valiokunnan muutosehdotukset

Laki

Selkämeren kansallispuistosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
(Kuten HE)

2 §
Sijainti ja rajat

Selkämeren kansallispuistoon kuuluu noin 91 200 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Kustavin, Uudenkaupungin, Pyhärannan, Rauman, Eurajoen, Luvian, Porin ja Merikarvian kunnissa. Kansallispuistoon liitettävät

valtion yleiset vesialueet on merkitty punaisella katkoviivalla ja vaaleansinisellä värillä, valtion yksityiset vesialueet tummansinisellä värillä ja valtion omistamat maa-alueet punaisella värillä liitteenä 1—3 oleviin karttoihin.

3 §

Rauhoitussäännökset

Selkämeren kansallispuistoon sovelletaan, mitä luonnonsuojelulain 13—15 §:ssä sääde-

tään rauhoituksesta lukuun ottamatta 14 §:n 1 momentin 6 kohtaa ja 15 §:n 1 momentin 6 kohtaa.

4 §

Kalastus

Kalastus on luonnonsuojelulain 13 §:n rauhoitussäännösten estämättä sallittu Selkämeren kansallispuistossa *valtion alueella siten kuin kalastuslain (286/1982) 6 §:ssä säädetään.*

5 §

Metsästys ja eläinkantojen sääntely

Selkämeren kansallispuistossa on luonnonsuojelulain 13 §:n rauhoitussäännösten estämättä sallittu harmaahylkeen metsästys. *Kansallispuistoon liitettävillä yleisillä vesialueilla harmaahylkeen metsästys on sallittu siten kuin metsästyslain (615/1993) 7 ja 10 §:ssä säädetään.*

Vesilintujen syysmetsästys on 1 momentissa mainituin edellytyksin sallittu Metsähallituksen luvalla kansallispuistoon kuuluvien Uudenkaupungin Harmaalettojen, Rauman *Bokreivien*, Porin Rähkien ja Merikarvian Kasalabodanin luotojen alueella.

(3 mom. kuten HE)

6 § (Uusi)

Liikkumisen rajoittaminen

Osassa Selkämeren kansallispuistoa voidaan alueella liikkuminen tarvittaessa kieltää tai sitä rajoittaa muullakin kuin luonnonsuojelulain 18 §:n mukaisella perusteella sen mukaan kuin liikkumisen rajoittamisesta puolustusvoimien tarpeisiin erikseen säädetään.

Kansallispuiston se osa, jolla liikkuminen voidaan kieltää tai sitä rajoittaa 1 momentissa mainitulla perusteella, on merkitty tämän lain liitteenä 1 ja 2 oleviin karttoihin.

7 § (Uusi)

Ydinvoimalaitoksen jäähdytysveden johtaminen

Selkämeren kansallispuistossa voidaan rauhoitusmääräysten estämättä Metsähallituksen luvalla tehdä Olkiluodon ydinvoimalaitoksen jäähdytysveden kauko-oton ja -purun edellyttämiä toimenpiteitä.

8 (6) §
(Kuten HE)

Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2011

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Susanna Huovinen /sd
vpj. Pentti Tiusanen /vas
jäsen. Christina Gestrin /r
Timo Heinonen /kok
Rakel Hiltunen /sd
Timo Juurikkala /vihr
Tanja Karpela /kesk
Antti Kaikkonen /kesk

Timo Kaunisto /kesk (osittain)
Timo Korhonen /kesk
Merja Kuusisto /sd
Tapani Mäkinen /kok
Sanna Perkiö /kok
Janne Seurujärvi /kesk
Tarja Tallqvist /kd
Pauliina Viitamies /sd.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Jaakko Autio.

Liite 1

